

(Frederiksen); jeg skal være meget skaansom, thi det forekommer mig, at man har været lidt streng ved ham i Dag. Han nævnte mig personlig og dem, der nærmest delte Anskuelse med mig paa den ene Side og han selv paa den anden Side, og sagde, at vi vilde nok tale om Reformen, men naar det kom til Handling, saa vare vi borte, hvorimod han lod Handling følge paa Ord, og derfor, naar man nu talte om frie Reformen, saamende han, at Handlingen var den at slutte sig til Regeringens Anskuelse. I den Forstand vil jeg indrømme, at han lader Handling følge paa Ord. Han sagde f. Ex., at han vilde være med til at nedlægge endog et stort Antal Skoler; men dengang vi foreslog at nedlægge blot tvende, stemte han imod os, det var ikke, fordi det var for faa, vi foreslog nedlagte, men fordi det var for mange. (Frederiksen: Hvis det Forslag var vedtaget, var hele Skoleloven strandet!) Jeg siger, det er kun et Billede paa, hvorledes det ærede Medlem lader Handling følge paa Ord. Jeg tror derimod, at vi ved vore Handlinger kunne bevise, at naar vi have talt om en Reform og forlangt fundige, moderate Fremskridt, saa ere vi ogsaa blevne faste i vor Beslutning med Hensyn til at fastholde dem. Det ærede Medlem talte om Apothekerne, og da jeg før hørte, at vi kunne vente et Svar i den Henseende fra den meget ærede Justitsminister, skal jeg i den Henseende slutte mig til det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds. Jeg erkjender, at den tidligere Justitsminister var meget liberal i sin Opfattelse af denne Sag i Forhold til, hvad jeg sjønner tidligere have været Tilfældet. Hvorvidt den nuværende Minister vil dele hans Betragtning, veed jeg ikke, men jeg er tilbøjelig til at antage, uden at jeg kan bevise det, at der paa Grund af Apothekerprivilegerne lægges en Skat paa de syge Folk i Landet paa omtrent 300,000 Rd. Det er et stort Samfundsspørgsmaal, der ganske vist, ligesom det tidligere er flet, ogsaa nu fortjener at berøres. Med Hensyn til det Spørgsmaal, som ogsaa er fremdraget af det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds, om Reserverfonden, da er jeg ikke enig med ham i, at vi tillade vor Finantsminister at blive Børspekulant. Finantsministeren maa have en vis Ret til at realisere paa den for Statskassen bekvemteste Maade de Papirer, som det efter Finantsloven er nødvendigt at realisere; men for saa vidt Finantsministeren er gaaet ud derover og har givet sig til at være Børspekulant, hvilket er flet ubertiden i et ikke ringe Omfang, saa er det min Formening, at man i Almindelighed kun naaer det Resultat, at Børsmæglere og Mellemandlere overhovedet tjene Penge, og Statskassen taber. Jeg vil henvise til de Ord, vi nys hørte af den nuværende Finantsminister, specielt til Omfattningen af de preussiske 4 pCt.s Obligationer, som ere afdragelige, til 4¹/₂ pCt.s hamborgske, 4¹/₂ pCt.s berlinske, for ikke at tale om Chineserne.

— Den meget ærede Indvigningsminister fandt de Domme, der vare udtalte om hans Forsøg paa at opnaa Noget ved sine Skemata, løse og uberettigede; det er nærmest det ærede Medlem for Møen (Bosfen), som først har bragt dette Spørgsmaal paa Bane. Jeg er som han overbevist om, at den meget ærede Minister har ment det vel, men jeg kan ikke negte, at jeg, da jeg saae det første, atter det andet og atter det tredje Skema, blev i højeste Grad forundret over, at noget Saadant kunde komme fra det Ministerium, for hvilket den ærede Minister er Chef, thi han er dog vant til at bevæge sig i praktiske Forhold. Var det kommet fra et Sted, hvor Folk ikke havde været udenfor Kjøbenhavns Volde, men troede, at Alt kunde gøres ved at lave Lister i Kontorerne, saa kunde jeg bedre have forstaaet det. Særligt er her den Mærkelighed tilstede med Hensyn til de Skemata, man forlangte, at man brugte Tiden fra Marts til Oktober til at affatte dem, og de kom til Sogneraadene i Slutningen af Oktober med Fordring om, at de skulde igjennem Amtet være besvarede tilbagekomne til Indvigningsministeriet inden den 15de November, altsaa vilde Sogneraadene kun have ligesaa mange Dage til at besvare disse ubesvarlige Skemata som Ministeren med sine Lønnede Embedsmænd havde brugt Maaneder til at affatte dem. Det er en meget berettiget Anke mod hele dette Uvæsen. Det er efter min Opfattelse, jeg vil ikke sige en juridisk, men en moralsk Misbrug, der i dette Tilfælde er flet af den Myndighed, Kommunalloven har givet Ministeren over Sogneraadene. Jeg sjønner ikke rettere, end at, dersom man skulde have søgt at besvare disse 3 Skemata, der ere nævnte, saa omhyggelig som muligt, saa vilde en af os, naar vi havde været Formand i Sogneraadet, have brugt de 2 Maaneder, fra sidst vi vare samlede og til nu, med stadig daglig Arbejde (Afbrudelse). Ja, jeg mener naturligvis de Mænd, der have Arbeidskraft ganske som Folk i Almindelighed, jeg mener ikke f. Ex. det ærede Medlem fra Nørens (N. Andersen), der afbrød mig, eller Saadanne, men jeg mener, at saaledes som Sogneraadenes Formænd ere flest, vilde 2 Maaneder gaa hen med dette Arbejde. Jeg skal nærmere analysere Spørgsmaalet (Nøe: Det behøves ikke!). For det ærede Medlem fra Randers behøves den Slags Ting ikke, jeg er overbevist om, at Intet af, hvad jeg anfører, behøves for det ærede Medlem, men jeg taler heller ikke for det ærede Medlem, det gjør mig ondt, at han skal være nødt til at høre paa, hvad jeg siger. Jeg siger imidlertid med Hensyn til Skemaerne om f. Ex. Kommunalvæsenet, der gaa tilbage til den Tid, der er gjort opmærksom paa, at, forsaavidt man havde disse Skattelister, saa laa de hen i 3 forskellige Bunker, her Skolevæsenet, der Kommunalvæsenet og der Fattigvæsenet. De skulde arbejdes sammen, man skulde se at finde ud, hvor mange Gang- og Spandage